

Kitab Daniel - Nomer Tujuh Puluh Lima

Paralél Nabi: Ti Pesen Yesaya ka Wahyu Jaman Kiwari

Jeff Pippenger

2024-02-08

Sakumaha Yesaya nepikeun amanat anu dilambangkeun ku genep puluh lima taun (bab tujuh, ayat dalapan), ka pamingpin jahat Yerusalem, anjeunna ngalakukeunana di “sawah tukang ngabodaskeun” jeung di “tungtung saluran tina balong luhur,” dina taun 742 SM. Taun 742 SM ngalambangkeun taun 1863, sabab Yesus salawasna ngagambarkeun ahir ku awal. Pemberontakan taun 1863 saterusna ngalambangkeun hukum Minggu di Amérika Serikat, sabab Yesus salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara. Taun 1863 nyaéta mimiti garéja Advent Laodikea anu kadaptar sacara sah, jeung éta garéja ditinggalkeun suwung dina “lini gedé” hukum Minggu. Kumaha mungkin hiji korporasi anu sacara hukum diatur ku Nagara (lain sabalikna, nyaéta Garéja ngadalikeun Nagara), terus nanjeurkeun poé Sabat poé katujuh, dina mangsa nalika pamaréntah anu sarua éta sacara hukum ngalarang ibadah dina poé katujuh?

Dina awal jeung ahir palayanan Kristus, Anjeunna nyucikeun Bait Allah. Dina panyucian Bait Allah anu kahiji, Kristus nétélakeun yén para pamingpin geus ngajadikeun “bumi Rama-Na” jadi guha para maling, tapi dina panyucian Bait Allah anu panungtungan Anjeunna nétélakeun yén “imah maranéhna” ditinggalkeun ka maranéhna dina kaayaan taringgul. Israél baheula ngagambarkeun Israél modéren. Anjeunna ngadegkeun jeung nyucikeun bait Millerit dina awal Adventisme, tapi dina panyucian anu pamungkas, nyaéta panyucian saratus opat puluh opat rébu, Adventisme Laodikia dimuntahkeun kaluar tina sungut-Na, sarta “imah maranéhna” tuluy ditinggalkeun taringgul.

Yesaya aya di kebon tukang ngabodas lawon nalika anjeunna nyanghareupan raja Ahas. Kebon tukang ngabodas lawon ngalambangkeun panyucian anu dipigawe ku Utusan Perjangjian anu dadakan sumping ka Bait-Na, sarta nyucikeun putra-putra Lewi kawas ku “sabun tukang ngabodas lawon.” Panyucian ieu kalaksanakeun dina awal Adventisme, sarta bakal kalaksanakeun deui dina ahirna.

Tenjo, Kami rek ngintun utusan Kami, lan iya bakal nyawisaké dalan ana ing ngarsa-Ku; lan Pangéran, kang sira golèk, bakal dumadakan rawuh ing padalemané; iya iku utusaning prejanjian, kang dadi kasenenganing sira; tenjo, Panjenengané bakal rawuh, pangandikané Pangéran sarwa tumitah. Nanging sapa kang bisa tahan ana ing dina rawuhé? lan sapa kang bakal tetep ngadeg nalika Panjenengané ngatingal? awit Panjenengané iku kados geni panyepuh, lan kados sabuné wong ngumbah mori; Lan Panjenengané bakal lenggah minangka panyepuh lan panyuci salaka; lan Panjenengané bakal nucèkaké para putrané Lèwi, lan ngresiki wong-wong mau kados emas lan salaka, supaya padha nyaosaké pisungsung marang Pangéran kanthi kabeneran. Sawisé iku pisungsungé Yéhuda lan Yérusalèm bakal ndadosaké renaning Pangéran, kados ing jaman rumiyin, lan kados ing taun-taun biyèn. Malaki 3:1–4.

Yesaya patepang jeung Ahaz, bari mawa tanda putrana, anu ngaranna ngalambangkeun yén dina poé-poé panungtungan “sésa bakal mulang.” Sésa téh nya éta maranéhana anu “mulang.” Yesaya patepang jeung raja jahat Ahaz dina sajarah panyucian Bait Allah, anu dimimitian dina sajarah Millerite taun 1844, sarta dipungkas ku katidaktaatan dina taun 1863. Dina poé-poé panungtungan, panyucian éta téh sajarah pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu. Lamun urang Millerite nuturkeun pituduh pamedaran Allah anu muka jalan sanggeus taun 1844, maranéhna tangtu geus ngarampungkeun pagawean éta.

“Saupama urang Advent, sanggeus kuciwa nu gedé dina taun 1844, tetep pageuh nyekel iman maranéhna sarta maju babarengan dina panyingkabkeun pangersa Allah, narima amanat malaikat katilu jeung ku kakawasaan Roh Suci ngawawarkeun éta ka sakuliah dunya, maranéhna tangtu geus ningali kasalametan ti Allah, Gusti tangtu geus nindakkeun pagawéan anu perkasa ngaliwatan usaha maranéhna, éta pagawéan tangtu geus réngsé, sarta Kristus tangtu geus sumping saméméh ayeuna pikeun narima umat-Na kana ganjaran maranéhna. Tapi dina mangsa karaguan jeung kateupastian anu nuturkeun kuciwa éta, loba nu percaya kana datangna Gusti nyerahkeun imanna.... Ku kituna éta pagawéan kaganggu, sarta dunya ditinggalkeun dina poék. Saupama sakumna badan Advent ngariung dina parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, bet kacida béda-na sajarah urang!” Evangelism, 695.

Kagagalan maranéhna pikeun “nuturkeun sasarengan dina pituduh pangersa Allah anu keur muka,” nyurung maranéhna kana kaayaan Laodikea dina taun 1856, sarta pemberontakan anu lumangsung sanggeusna dina taun 1863 nandaan mimiti pangumbaraan di padang gurun anu geus dilambangkeun ku Israil baheula nalika maranéhna gagal dina ujian kasapuluh jeung panungtungna, tuluy dihukum pikeun paéh di padang gurun salila opat puluh taun saterusna.

Putra Yesaya méré jangji yén dina panyucian Bait Allah anu pamungkas dina poé-poé panungtungan, “sésa bakal mulang.” “Mulang”-na maranéhna digambarkeun ku Yermia, anu dipaparin jangji yén lamun manéhna “mulang,” manéhna bakal jadi panjaga Allah. Saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta jalma-jalma anu geus mulang tina hiji kuciwa.

Jalma-jalma anu kaasup kana saratus opat puluh opat rébu geus ngalaman hiji kuciwa sarta ngadagoan Gustina. Maranéhna geus dilambangkeun ku parawan-parawan wijaksana dina sajarah Millerite, sarta dina sajarah awal jeung panungtungan éta dua iteuk di hijikeun jadi hiji bangsa, nalika Roh Suci dicurahkeun dina mangsa Panyambat Tengah Peuting.

Raja jahat Ahaz ngalambangkeun kapamingpinan Yuda anu bakal geus ngadangu eta amanat, tapi anu nolak amanat anu ditepikeun ku Yesaya, sarta ku kituna maranéhna “titajong, sarta rubuh, sarta pegat, sarta kajiret, sarta katewak.” Maranéhna nya eta anu “nanyakeun ka anu boga roh wawuh, jeung ka tukang sihir anu ngisikan sora leutik, jeung anu ngagerendeng,” ngalambangkeun pangalaman spiritualisme anu ku maranéhna dipasrahkeun ka dinya nalika maranéhna narima panyasab anu pohara kuat tina 2 Tesalonika. Panolakan Ahaz kana amanat Yesaya dina taun 742 SM saluyu jeung taun 1863, nalika amanat Miller ditolak. Yesaya mangrupa tipologi Miller, sarta amanat duanana, boh Yesaya boh Miller, dumasar kana “tujuh kali,” anu manggihan titik jangkarna dina ayat dalapan, dina Yesaya pasal tujuh. Putra Miller (putra Yesaya) ngalambangkeun gerakan Elia anu datang dina poé-poé panungtungan.

Pangandika ngalawan Ahaz lantaran panolakanana ngawengku ramalan yén anjeunna bakal dikawasaan ku raja ti kalér, anu dina poé-poé panungtung mangrupa pasatuan tilu rupa tina Roma Modéren, anu diparéntah ku kapausan.

Geus PANGERAN nimbalan ka kami deui, saur-Na, Ku sabab ieu bangsa nampik kana cai Siloah anu ngalirna laun, sarta maranéhna bungah ku Rezin jeung ku putra Remalya; ku sabab kitu, tingal, PANGERAN bakal ngadatangkeun ka maranéhna cai walungan anu kuat tur loba, nya éta raja Asyur jeung sakabéh kamulyaanana; sarta anjeunna bakal naék ngaleuwihan sakabéh saluranna, jeung ngaliwatan sakabéh gigirna: sarta anjeunna bakal nembus Yuda; anjeunna bakal ngalimpas jeung ngaliwatan, nepi ka ngahontal beuheung; sarta ngabentangna jangjang-jangjangna bakal ngeusian rubak tanah anjeun, eh Imanuel. Yesaya 8:5–8.

Yesaya patepung jeung raja jahat Ahaz di tungtung saluran cai tina balong luhur, sarta sanajan aya kateupastian di antara para ahli sajarah Alkitab jeung para arkéolog ngeunaan naha balong luhur téh balong anu sarua jeung balong Siloam dina jaman Kristus, kontéks nubuat Yesaya mupus sagala karaguan, sabab Yesaya nétélakeun yén raja ti kalér bakal datang ngalawan Ahaz, ku sabab anjeunna geus nampik cai-cai Syiloah anu ngalirna laun. “Syiloah” nyaéta ngaran dina Perjangjian Heubeul pikeun “Siloam” dina Perjangjian Anyar.

Di talaga Siloam Yesus nyageurkeun jalma lolong éta, sarta raja jahat Ahas ngagambarkeun kapamingpinan Laodikea anu lolong, boh dina taun 1863, boh dina mangsa hukum Minggu anu baris geura datang, anu nolak pikeun diageurkeun. “Shiloah” jeung “Siloam” duanana hartina “diutus,” sarta hiji amanat diutus ku Rama ka Putra, anu satuluyna masrahkeunana ka Jibril jeung para malaikat suci supaya diteruskeun ka Yesaya, anu mawa amanat anu “diutus” ti sawarga ka hiji pamimpin Laodikea anu lolong.

Saluran ti kolam luhur tempat Yesaya nepikeun amanat téh ngalambangkeun tempat anu ngalantarankeun hujan Roh Suci dipaparinkeun ka umat Allah, sakumaha ogé dilambangkeun ku pipa-pipa emas dina tetenjoan Zakaria, atawa ku tangga dina impian Yakub.

“Éta anu parantos disadiakeun ku Allah pikeun urang digambarkeun dina Jakaria, pasal 3 jeung 4, sarta 4:12–14: ‘Tuluy kuring ngawaler deui sarta nyarios ka anjeunna, Naon ieu dua dahan zaitun anu ngaliwatan dua pipa emas ngocorkeun minyak emas ti dirina sorangan? Jeung anjeunna ngawaler ka kuring sarta ngadawuh, Naha maneh teu nyaho naon ieu téh? Jeung kuring ngawaler, Henteu, Gusti abdi. Tuluy anjeunna ngadawuh, Ieu téh dua jalma anu diurapi, anu ngadeg di payuneun Gusti sakuliah bumi.’”

“PANGERAN pinuh ku sagala sumber daya. Anjeunna teu kakurangan sarana naon-naon. Ku sabab kakurangan iman urang, kadunyaan urang, omongan hampang urang, katut kateupercayaan urang, anu nembongan dina paguneman urang, bayangan poék ngariung ngurilingan urang. Kristus teu kanyatakeun dina kecap atawa tabiat minangka Anjeunna anu sakabéhna pikaresepeun, jeung anu pangunggulna di antara sapuluh rébu. Nalika jiwa ngarasa cukup ku ngangkat dirina kana kasia-siaan, Roh PANGERAN ngan sakedik pisan nu bisa dipigawe-Na pikeun éta jiwa. Paningal urang anu pondok ngan ningali kalangkangna, tapi teu bisa ningali kamulyaan nu aya di satukangeunna. Malaikat keur nahan opat angin, anu dilambangkeun minangka kuda ngamuk nu hayang ngabébaskeun diri jeung ngagulidag

ngaliwatan beungeut sakuliah bumi, mawa karuksakan jeung pati dina jalurna.”

“Naha urang rek saré dina pisan sisi ambang dunya langgeng? Naha urang rek tumpul, tiis, jeung paéh? Oh, muga-muga di jamaah-jamaah urang aya Roh jeung napas Allah anu diembuskeun ka umat-Na, supaya maranéhna nangtung dina sukuna sarta hirup. Urang kudu ningali yén jalanna sempit, jeung panto gerbangna sesek. Tapi nalika urang ngaliwatan panto gerbang anu sesek éta, kalembaranana taya watesna.” Manuscript Releases, jilid 20, 216, 217.

“Minyak emas” nyaéta amanat-amanat Roh Allah anu turun ti embung luhur ngaliwatan saluran, nyaéta dua pipa emas anu mangrupa dua saksi, nyaéta Alkitab jeung Roh Nubuat, atawa Perjangjian Heubeul jeung Perjangjian Anyar, atawa hukum jeung para nabi, atawa Musa jeung Élia.

“Jalma-jalma anu diurapi, anu nangtung di gigireun Pangeran sakuliah bumi, miboga kalungguhan anu baheulana dipasrahkeun ka Iblis salaku kerub panudung. Ku mahluk-mahluk suci anu ngurilingan tahta-Na, Pangeran ngajaga komunikasi anu terus-menerus jeung pangeusi bumi. Minyak emas ngalambangkeun rahmat anu ku Allah dipaké pikeun ngajaga sangkan lampu-lampu jalma-jalma anu percaya tetep kacukupan, supaya henteu kedap-kedip tuluy pareum. Lamun henteu ku minyak suci ieu anu dituangkeun ti sawarga dina pesen-pesen Roh Allah, kakawasaan-kakawasaan kajahatan bakal ngawasaan manusa sapinuhna.”

“Gusti dipahina lamun urang henteu narima pamuji-pamuji anu dipasihkeun-Na ka urang. Ku kituna urang nampik minyak emas anu ku Anjeunna rék dituangkeun kana jiwa urang pikeun diteruskeun ka jalma-jalma anu aya dina poék. Nalika sora panggero datang, ‘Behold, the bridegroom cometh; go ye out to meet him,’ jalma-jalma anu henteu narima minyak suci, anu henteu ngariksa rahmat Kristus dina haténa, bakal manggihan, saperti parawan-parawan bodo, yén maranéhna henteu siap pikeun patepang jeung Pangéranna. Maranéhna henteu miboga dina dirina sorangan kakuatan pikeun meunangkeun éta minyak, sarta hirupna jadi ruksak. Tapi lamun Roh Suci Allah dipénta, lamun urang ngadunga, saperti Musa ngadunga, ‘Show me thy glory,’ kanyaah Allah bakal dipicarkeun ka jero haté urang. Ngaliwatan pipa-pipa emas, minyak emas bakal ditepikeun ka urang. ‘Not by might, nor by power, but by my Spirit, saith the Lord of Hosts.’ Ku narima pancaran caang tina Panonpoé Kabeneran, anak-anak Allah ngagenclang jadi cahaya-cahaya di dunya.” Review and Herald, July 20, 1897.

Pesen anu Ahaz tampik téh nyaéta pesen ceurik tengah peuting, anu bakal ngahontal puncakna dina kadatangan Kristus anu kadua, saupama kapamingpinan Laodicea narima pesen ka Laodicea anu “dikirimkeun” ka maranéhna dina taun 1856. Pesen éta tuluy bakal ngagedéan jadi sora ceurik anu tarik, sarta umat Allah bakal ngaréngsékeun padamelan jeung hirup dina katengtreman. Sabalikna, maranéhna balik deui kana utah anu ti dinya maranéhna geus dibébaskeun.

Yesaya jeung Ahaz digambarkeun keur aya dina prosés panyucian di tegalan tukang ngumbah lawon, anu dilaksanakeun ku Utusan tina Perjangjian dina Malakhi pasal tilu. Maranéhna sacara simbolis ditempatkeun di dinya tempat “minyak” (hiji pesen) keur dituang dina titingalian Zakaria, jeung dina poék-poék panungtungan, pesen Yesaya ka Ahaz téh nyaéta pesen Islam tina Cilaka nu katilu; éta téh pesen sajarah nu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug; éta téh pesen yén nu kadalapan téh asalna tina nu tujuh; éta téh pesen ngeunaan kebon anggur; éta téh pesen ngeunaan

“Kaleresan,” anu sakabéhna mangrupa unsur-unsur tina Wahyu Yesus Kristus, anu dina poé-poé panungtungan ngahasilkeun panyucian anu dilambangkeun ku tegalan tukang ngumbah lawon.

Éta ogé téh talatah ngeunaan “tujuh kali,” anu robah tina batu pondasi Miller jadi batu hulu juru, sabab éta téh bebeneran anu kahiji, ku kituna éta ogé kudu jadi bebeneran anu panungtungan. Taun 1863 nandaan kacindekan hiji prosés panyucian anu dimimitian ku datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844, sarta tungtungna nepi ka cahaya “tujuh kali” dina taun 1856. Dina taun 1844 cahaya dua rebu tilu ratus taun nandaan hiji awal anu ngantarkeun kana hiji ahir anu ditandaan ku dua rebu lima ratus dua puluh taun. Sanajan kitu, lolongna Laodikea dina awal jeung dina ahir, nampik ningali hubungan dua tetenjoan éta. Taun 1863 ngagambarkeun kacindekan hiji prosés panyucian anu salawasna lumangsung nalika hiji talatah dibuka segelna, sarta talatah malaikat katilu dibuka segelna dina 22 Oktober 1844.

Caang malaikat katilu anu dibuka segelna dina taun 1844 téh lain hiji caang anu tunggal, tapi éta téh anu ku Sister White disebut “caang malaikat katilu anu terus maju.” Caang malaikat katilu anu terus maju dimimitian dina taun 1844, sarta terus maju nepi ka panto kasempetan ditutup; nanging nalika éta munggaran sumping, jeung nalika ahirna réngsé, aya hiji mangsa pangujian anu husus tina malaikat katilu. Mangsa-mangsa pangujian éta, dina awal jeung dina ahirna, ogé ngawakilan hiji prosés pangujian anu ku Daniel digambarkeun minangka “paningkatan pangaweruh,” anu ogé mangrupa caang malaikat katilu anu terus maju.

Prosés pangujian dina awalna dimimitian dina taun 1844, sarta cahaya anu terus maju nambahan dina pangaweruh nepi ka ngahontal kacindekanana dina taun 1856. Cahaya awal jeung cahaya ahir tina mangsa pangujian téh nyaéta dua titingalian dina Daniel pasal dalapan, ayat tilu welas jeung opat welas, anu ngawakilan pondasi jeung tiang puseur Adventisme.

Masa pangujian malaikat kahiji dimimitian dina 11 Agustus 1840 sarta réngsé dina kuciwa kahiji tanggal 19 April 1844. Tuluy masa pangujian malaikat kadua dimimitian, sarta nerus nepi ka 22 Oktober 1844. Dina waktu éta malaikat katilu sumping, sarta masa pangujian malaikat katilu nerus nepi ka Adventisme Laodikea nolak cahaya malaikat katilu dina taun 1863.

Mangsa pangujian malaikat katilu pikeun Adventisme Millerite miboga hiji awal jeung hiji ahir, sarta awal jeung ahir éta kudu ngawakilan hal anu sarua, sabab Yesus salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara. Kabukana cahaya anu maju tina malaikat katilu téh nyaéta cahaya ngeunaan panémbongna (visi “march”), tina ayat opat welas dina pasal dalapan kitab Daniel. Ahirna cahaya anu maju tina malaikat katilu téh nyaéta cahaya ngeunaan dipapay jeung diinjak-injakna tempat suci jeung pasukanana (visi “chazon”), tina ayat tilu welas. Dua visi éta sacara nubuat silih pakait pageuh.

Mangka maneh kudu nyuruh tarompet yubileun ditiup dina poe kasapuluh bulan katujuh; dina Poe Pangruatan, kudu maraneh ngadamel tarompet éta disada sapanjang sakuliah tanah maraneh. Imamat 25:9.

Tarompet anu kudu ditiup dina Poé Panebusan, nyaéta 22 Oktober 1844, nyaéta tarompet Yobel, anu ngalambangkeun siklus suci tujuh taun, anu jumlahna jadi dua rebu lima ratus dua puluh poé.

Gusti miharep mingpin Israil baheula langsung asup ka Tanah Jangji, tapi pamberontakan maranéhna nyegah éta kajadian. Gusti miharep mingpin Israil modéren langsung asup ka Tanah Jangji, tapi pamberontakan nyegah éta kajadian. Lamun Israil modéren taat ka cahaya anu terus maju tina malaikat katilu, maranéhna tangtu geus ngingetkeun dunya, sarta Gusti tangtu geus mulih leuwih ti saratus taun ka tukang.

Pikeun éta kajadian, Gusti kedah parantos ngalakukeun hiji robahan di antara kaum Millerite, sarta robahan éta diidentifikasikeun dina Kitab Suci minangka misteri Allah. Lamun Adventisme parantos nuturkeun caang anu terus maju tina malaikat katilu, mangka tarompet Yobel téh bakal disada terus nepi ka ahir, sabab dina mangsa tarompet katujuh disada, misteri Allah téh dirampungkeun. Dina Wahyu sapuluh, tarompet éta, anu mangrupa tarompet Yobel, sarta ogé tarompet tina cilaka katilu, mimiti disada dina 22 Oktober 1844.

Malaikat anu ku sim kuring katingali nangtung di luhur laut jeung di luhur bumi ngangkat leungeunna ka langit, tuluy sumpah demi Anjeunna anu hirup salalanggengna, anu nyiptakeun langit jeung sagala anu aya di jerona, jeung bumi jeung sagala anu aya di jerona, jeung laut jeung sagala anu aya di jerona, yén moal aya deui waktu; tapi dina poé-poé sora malaikat anu katujuh, nalika manéhna mimiti niup tarompétna, rusiah Allah bakal diréngsékeun, sakumaha Anjeunna geus ngembarkeunana ka para abdi-Na, nyaéta para nabi. Wahyu 10:5–7.

Prosés panyucian pangujian anu dimimitian dina 22 Oktober 1844, anu mangrupa cahaya anu maju tina malaikat katilu, dimimitian ku cahaya Daniel pasal dalapan ayat opat welas, sarta réngsé ku cahaya Daniel pasal dalapan ayat tilu welas. Ieu dimimitian ku jawaban dina ayat opat welas, sarta ditungtungan ku patalékan dina ayat tilu welas.

Salapan welas taun éta dilambangkeun ku datangna amanat pangéling-ngéling Yesaya ka Ahaz, raja Yuda anu sajati, dina mangsa perang sipil antara kalér jeung kidul. Salapan welas taun éta dipungkas ku raja ti kalér, anu mawa Israél kana pangbudakan. Salapan welas taun éta ngalambangkeun datangna malaikat katilu dina taun 1844, nepi ka pambrontakan taun 1863. Caang anu terus maju tina malaikat katilu dilambangkeun ku amanat Yesaya.

Panolakan kana éta cahaya anu maju mawa tungtung kana gerakan Millerite, sarta dina mangsa pangwujian éta Gerakan Millerite Filadelfia ngalih jadi Garéja Laodikea. Salapan belas taun anu dimimitian dina 742 SM, jeung salapan belas taun anu dimimitian dina 1844, duanana ngagambarkeun hiji prosés pangwujian jeung panyucian dina poé-poé panungtungan, nyaéta mangsa pangwujian pamungkas tina cahaya anu maju milik malaikat katilu.

Dina éta prosés pangujian anu pamungkas, rusiah Allah bakal diréngsékeun. Sarébu opat ratus opat puluh opat rébu téh nya éta jalma-jalma anu ngadagoan, mulang, sarta diségel.

Beungkeutkeun kasaksian, capkeun hukum di antara murid-murid Kami. Jeung sim kuring bakal ngadagoan ka PANGERAN, anu nyumputkeun rarayna ti kulawarga Yakub, sarta sim kuring bakal ngarep-ngarep ka Anjeunna. Lah, sim kuring jeung anak-anak anu dipaparinkeun ku PANGERAN ka sim kuring, jadi tanda-tanda jeung kaajaiban-kaajaiban di Israil, ti PANGERAN Nu Maha Kawasa, anu linggih di gunung Sion. Yesaya 8:16–18.

Mangsa pangujian panungtungan tina cahya nu terus maju tina malaikat katilu dina poé-poé panungtung, dimimitian di tempat mangsa pangujian mimiti dimimitian. Eta dimimitian nalika Yesus ngangkat panangan-Na ka sawarga sarta ngumumkeun, “yén waktu moal aya deui.” Pangumuman éta kajadian dina tanggal 22 Oktober 1844, nalika tarompet katujuh ngumumkeun Yobel dina panutupan siklus suci angka tujuh. Siklus tujuh taun, anu diulang tujuh kali, sacara harfiah mangrupa opat puluh salapan taun, atawa dua rebu lima ratus dua puluh poé.

Taun 1989 nandaan “waktu ahir” dina gerakan saratus opat puluh opat rébu, sarta 1989 ogé nandaan kacindekan tina saratus dua puluh genep taun anu dimimitian dina pambrontakan taun 1863. Gerakan saratus opat puluh opat rébu dimimitian dina “waktu ahir,” kalayan hiji lambang tina “tujuh waktos,” sabab saratus dua puluh genep téh sapersapuluh tina sarebu dua ratus genep puluh, anu saterusna mangrupa satengah tina dua rébu lima ratus dua puluh.

Yesus salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara, jeung awal gerakan saratus opat puluh opat rébu ditandaan ku hiji lambang “tujuh kali,” sakumaha ogé dina ahir gerakan éta. Poé-poé nalika malaikat katujuh ngagero tarompét, nalika rusiah Allah diréngsékeun, mimiti dina panutup poé “tilu satengah” dina Wahyu pasal sabelas. Tarompét Katujuh, anu ogé Mangsa Cilaka katilu, ngagero nada kadua-na dina 7 Oktober 2023, jeung rusiah Allah ayeuna keur diréngsékeun, sakumaha “geus dipedar-Na ka para abdi-Na, para nabi.” Ahir gerakan éta ditandaan ku hiji lambang “tujuh kali,” sakumaha kitu ogé awal gerakan anu sarua pisan éta.

Dina waktu ahir dina taun 1798, “tujuh kali,” murka Allah ka karajaan kalér geus rengsé, jeung dina ahir gerakan kaum Millerite, panolakan kana bebeneran anu patali jeung “tujuh kali,” nandaan pemberontakan taun 1863. Isa salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara, jeung gerakan malaikat kahiji (kaum Millerite), ngagambarkeun gerakan malaikat katilu (saratus opat puluh opat rébu). Duanana gerakan dimimitian ku jeung dipungkas ku “tujuh kali.” Ieu lain hal anu bisa dijieun-jieun ku manusa.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Jalma-jalma anu aya dina kalungguhan tanggung jawab henteu meunang robah nurut kana prinsip-prinsip dunya anu ngaganjel kana mikaresep diri sorangan jeung hirup mewah, sabab maranéhna teu sanggup nanggungna; jeung sanajan maranéhna sanggup, prinsip-prinsip anu sarupa Kristus moal ngantep kitu. Pangajaran anu rupa-rupa perlu dipasihkeun. ‘Ka saha Anjeunna bakal ngajar pangaweruh? jeung ka saha Anjeunna bakal ngajadikeun ngartos kana doktrin? ka jalma-jalma anu geus disapah tina susu, jeung geus dipisahkeun tina buah dada. Sabab parentah kudu kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, di ditu saeutik.’ Ku kituna firman Gusti kudu kalayan sabar ditepikeun ka barudak sarta dijaga tetep aya di hareupeun maranéhna, ku kolot anu percaya kana firman Allah. ‘Sabab ku biwir anu gagap jeung ku basa séjén Anjeunna bakal nyarita ka ieu bangsa. Ka maranéhna Anjeunna ngandika, Ieu téh pangreureuhan anu ku éta maranéh bisa mere reureuh ka nu capé; jeung ieu téh panyegeran: tapi maranéhna henteu daék ngadangu. Tapi firman Gusti jadi ka maranéhna parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, di ditu saeutik; supaya maranéhna indit, tuluy labuh ka tukang, tuluy remuk, kajiret, jeung katewak.’ Naha?—sabab maranéhna henteu ngaregepkeun

firman Gusti anu datang ka maranéhna.”

“Ieu ngandung harti jalma-jalma anu can narima pangajaran, tapi ngaraksa hikmah dirina sorangan, sarta geus milih pikeun ngalakonan pagawean nurutkeun pamanggihna sorangan. PANGERAN maparin ka maranéhna hiji pangujian, supaya maranéhna boh nyokot posisi pikeun nuturkeun pituduh-Na, boh nolak sarta ngalakonan nurutkeun pamanggihna sorangan, tuluy PANGERAN bakal ngantep maranéhna kana hasil anu pasti. Dina sagala jalan urang, dina sagala palayanan urang ka Allah, Anjeunna ngandika ka urang, ‘Pasrahkeun haté maneh ka Kami.’ Ruh anu tunduk, anu daék diajar, éta anu dipikahayang ku Allah. Anu méré kaunggulan ka doa téh nyaéta yén éta dipupuskeun tina haté anu nyaah tur taat.

"Allah nungtut rupa-rupa hal ti tangtu ti umat-Na; lamun maranéhna ngomong, Abdi moal masrahkeun hate abdi pikeun ngalakukeun ieu perkara, Gusti ngantepkeun maranéhna terus leumpang dina pangadilan anu disangka wijaksana ku dirina sorangan tanpa hikmah ti sawarga, nepi ka ieu Kitab Suci [Yesaya 28:13] kacumponan. Maranéh teu meunang nyebut, Abdi bakal nuturkeun pituduh Gusti nepi ka hiji titik nu saluyu jeung pangadilan abdi, tuluy pageuh nyekel pamanggih sorangan, bari nampik dibentuk nurutkeun kasaruaan jeung Gusti. Muga ieu patalékan diajukeun, Naha ieu kersa Gusti? lain, Naha ieu pamadegan atawa pangadilan——?" Testimonies to Ministers, 419.